

Arrest

**nr. 115 882 van 18 december 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 17 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 april 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 september 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. KENIS en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 29 februari 2012, in functie van zijn in België verblijvende Bulgaarse echtgenote, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 5 april 2013 ten aanzien van verzoeker de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing die verzoeker op 19 augustus 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: [D.K.], Nationaliteit : Turkije,[...].

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 29/02/2012 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een Burger van de Unie in en verkreeg de F-kaart op 23/01/2013.

De echtgenoot [D.B.B.] [...] kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art.40 van de wet van 15/12/1980 gelet op de vastgestelde fraude. Er werd om die reden dan ook, overeenkomstig art.42 septies van diezelfde wet, een einde gesteld aan het verblijf van mevrouw (zie bijlage 21 voor mevrouw [D.B.B.] dd. 05/04/2013).

Ten gevolge van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van de Burger van de Unie waarbij betrokkene zich vervoegde, wordt eveneens een einde gesteld aan het verblijfsrecht van betrokkene, overeenkomstig art.42 quater§1, 1° van de wet van 15/12/1980.

Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de echtgenote zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42quater §1, 3e lid (wet 15.12.1980)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 42bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichtingen:

"De Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen.

De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk. "Vage duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet- plausibele motivering, stereotiepe, geijkte of gestanda[a]r[d]iseerde motiveringen is niet afdoende" (VAN HEULE, D., Vluchtelingen: Een overzicht na de Wet van 6 mei 1993. Gent, Mys en Breesch, 1993, 78. en VAN HEULE, D., "De motiveringsplicht en de vreemdelingenwet", T. V.R., 1993/2,67-71).

De motivering moet in feite en in rechte afdoende zijn, en uit alle motieven zelf moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen.

Overeenkomstig voormelde wetsbepalingen dienen administratieve beslissingen met afdoende redenen omkleed te zijn.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid die de beslissing heeft genomen, bij de beoordeling van de aanvraag tot machtiging van een verblijf van meer

dan drie maanden in het Rijk, is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op de grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

[...]

De bestreden beslissing verwijst naar de bijlage 21 die de echtgenote van verzoeker ontving op 5/04/2013.

Volgens de bestreden beslissing moet het verblijfsrecht van de echtgenote van verzoeker moeten worden beëindigd ingevolge artikel 42 septies van de wet van 15/12/2013, dat luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst weigeren of een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht"

De bestreden beslissing maakt geheel onterecht melding van 'de vastgestelde fraude'. Dit laat uitschijnen dat de echtgenote van verzoeker niet te goeder trouw heeft gehandeld en wetens en willens de administratie overheid zou hebben willen misleiden met de indiening van het KBO uittreksel van de firma Prestige en met haar inschrijving bij de sociale kas. Niets is minder waar.

Reeds eerder deed de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak over het toepassingsgebied van artikel 42 septies. Via lezing van deze arresten kan zich een beeld gevormd worden van wat men verstaat onder 'misleidende of valse informatie'. Zo werd in eerdere rechtspraak van de Raad reeds geoordeeld over vervalste geboorteaktes (RvV 19 juli 2010, nr. 46 477), een valse buitenlandse huwelijksakte en een vals werkgeversattest (RvV 4 november 2009, nr. 33 752 en RvV 23 december 2009, nr. 36 554) en vals gebruik van de identiteit van een familielid (RvV 22 januari 2010, nr. 37 363).

De echtgenote van verzoeker heeft op geen enkel moment in de procedure gebruik gemaakt van valse documenten. Zij diende te goeder trouw de gevraagde documenten in. Deze documenten waren zonder twijfel authentiek. De motivering van de bestreden beslissing is louter a posteriori.

De echtgenote van verzoeker deed haar aanvraag namelijk op 7/12/2011. Binnen de drie maanden diende zij de nodige documenten binnen te brengen, dit wil zeggen ten laatste op 7/02/2012. Zij diende tijdig een volledig uittreksel van de Kruispuntbank der Ondernemingen van de firma Prestige in.

Prestige werd, zo bleek achteraf, op 16/02/2012 failliet verklaard. Dit doet niets af aan de geldigheid van het uittreksel dat door de echtgenote van verzoeker werd binnengebracht ten tijde van de aanvraag. Het uittreksel was authentiek en niet vals of misleidend, zoals de bestreden beslissing suggereert en zoals de bijlage 21 afgeleverd aan de echtgenote van verzoeker verkeerdelijk beweert.

Eveneens diende de echtgenote van verzoeker een bewijs van inschrijving bij een sociale kas in. Achteraf bleek dat de sociale kas de opdracht kreeg om de aansluiting met terugwerkende kracht stop te zetten.

Opnieuw, had verzoekers echtgenote ten tijde van de indiening uiteraard geen kennis van de latere beslissing tot stopzetting. Het inschrijvingsbewijs was niet vals, noch misleidend.

De echtgenote van verzoeker handelde volledig te goeder trouw.

Er is geen sprake van de aangevoerde 'fraude' en er wordt geen schending van artikel 42septies aangetoond."

2.1.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker een theoretische uiteenzetting geeft met betrekking tot de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, maar hiermee niet aantoonst dat verweerder deze bepalingen heeft geschonden.

2.1.2.2. Waar verzoeker daarnaast aangeeft dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een beslissing die door verweerder werd genomen met betrekking tot zijn echtgenote en dat deze laatste

beslissing op onwettige wijze is tot stand gekomen waardoor ook de beslissing die ten aanzien van hem werd genomen kaduuk is voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is wanneer een schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Hij is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Allereerst dient te worden opgemerkt dat met betrekking tot echtgenote van verzoeker een beslissing werd genomen in toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet.

Artikel 42septies van de Vreemdelingenwet laat verweerder toe om een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude hebben gepleegd of andere onwettige middelen hebben gebruikt die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.

Verzoeker zet uiteen dat de stukken die zijn echtgenote aanbracht bij het indienen van haar aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving in functie van haar activiteiten als zelfstandige niet vals zijn, doch dat zij authentieke stukken neerlegde en dat zij steeds te goeder trouw handelde. Hij gaat met deze uiteenzetting voorbij aan het feit dat verweerder nergens heeft gesteld dat zijn echtgenote een valse of vervalste akte zou hebben aangewend. Verweerder heeft slechts geduid dat zijn echtgenote fraude pleegde om tot een verblijf van meer dan drie maanden te worden toegelaten. Verweerder heeft in de beslissing die hij nam ten aanzien van verzoekers echtgenote gemotiveerd dat zij door het overmaken van documenten die haar werkelijke situatie niet langer weergaven een recht op verblijf van meer dan drie maanden heeft verworven. Hierbij moet worden benadrukt dat verzoeker niet betwist dat de vennootschap waar zijn echtgenote stelde als werkend vennoot actief te zijn reeds op 16 februari 2012 failliet werd verklaard en dat hij dus niet kan voorhouden dat zij op het ogenblik dat zij haar verklaring van inschrijving en haar verblijfskaart ontving – respectievelijk op 27 en 29 februari 2012 – nog als werkend vennoot in deze firma actief was. Aangezien niet blijkt dat verzoekers echtgenote het faillissement van de vennootschap waar zij stelde als zelfstandige aan de slag te zijn aan verweerder meedeelde en hem derhalve in de waan liet dat zij een activiteit als zelfstandige had op het ogenblik dat hij besliste haar verblijfsaanvraag in te willigen kan verzoeker ook niet voorhouden dat zijn echtgenote te goeder trouw was en dat verweerder op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit kwam dat zij *“onder valse voorwendsels het verblijfsrecht heeft bekommen”*. Ook de vaststelling van verweerder dat hij werd misleid door verzoekers echtgenote doordat zij een bewijs van aansluiting bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen aanbracht, terwijl later bleek dat zij niet kon aantonen een effectieve activiteit als zelfstandige uit te oefenen en haar aansluiting ingevolge deze vaststelling retroactief werd geschrapt is niet kennelijk onredelijk. Verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de Raad doet geen afbreuk aan deze bevindingen.

De vaststellingen in de in casu bestreden beslissing dat verzoekers echtgenote fraude pleegde om tot een verblijf te worden toegelaten, dat ingevolge deze vaststelling haar verblijf werd beëindigd in toepassing van artikel 42septies van de Vreemdelingenwet en dat derhalve ook een einde kan worden gesteld aan het afgeleide verblijfsrecht van verzoeker die nog niet lang in het Rijk verblijft vinden steun in het administratief dossier.

De uiteenzetting van verzoeker, die voornamelijk een kritiek lijkt te zijn op de beslissing die ten aanzien van zijn echtgenote werd genomen, laat dan ook niet toe te concluderen dat de in voorliggende zaak bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

De toelichtingen van verzoeker leiden bijgevolg niet tot de conclusie dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

2.1.2.3. Nu verweerder toepassing heeft gemaakt van een wetsbepaling – artikel 42quater van de Vreemdelingenwet – die verzoeker bekend was of behoorde te zijn en niet blijkt dat hij op incorrecte

wijze toepassing maakte van de bevoegdheden die hij aan deze wetsbepaling ontleent kan verzoeker ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat het rechtszekerheidsbeginsel werd geschonden.

2.1.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoeker ook geschonden acht – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

2.1.2.5. Daar verzoeker niet op een voor de Raad begrijpelijke wijze uiteenzet waarom hij meent dat het artikel 42bis van de Vreemdelingenwet werd geschonden moet voorts worden gesteld dat dit onderdeel van het middel onontvankelijk is.

Het eerste middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 42ter, § 1 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Zijn betoog luidt als volgt:

“Samen met zijn echtgenote heeft verzoeker twee minderjarige kinderen. Met betrekking tot hen stelt de bijlage 21 afgeleverd aan de echtgenote van verzoeker het volgende:

“Tengevolge van de beëindiging van het verblijfsrecht van de burger van de Unie in functie van wie zij het verblijf hebben bekomen, dient ook een einde te worden gesteld overeenkomstig artikel 42 ter par. 1, 1° van de wet van 15/12/1980 aan het verblijfsrecht van de minderjarige kinderen [D.A.], [...] en [D.A.K.], [...]. Voor zover er humanitaire redenen zouden zijn waarmee rekening dient gehouden te worden overeenkomstig artikel 42ter par. 1, 3e lid van de wet van 15/12/1980 dient opgemerkt te worden dat de kinderen de Bulgaarse nationaliteit hebben en dus als EU-burgers in staat moeten zijn zich in elke lidstaat naar keuze te vestigen, te integreren, medische verzorging te genieten, een gezinsleven op te bouwen en op te groeien toch zover de moeder van de kinderen in de desbetreffende lidstaat aan de verblijfsvoorwaarden voldoet of eventueel zou kiezen voor terugkeer in de eigen lidstaat.”

Wat verzoeker zelf betreft wordt als volgt gemotiveerd:

“Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de echtgenote zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art. 42 quater par. 1, 3e lid.”

Artikel 42 ter § 1 stelt evenwel:

“§ 1. Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen :

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

In de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40, §4, eerste lid, 3°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie. Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

De Staatssecretaris onderzocht dus niet of voldaan is aan de vereisten van artikel 42ter § 1, derde lid, maar stelt enkel dat de kinderen de Bulgaarse nationaliteit hebben en dat het verblijf van verzoeker in België kort is geweest.

Een degelijk onderzoek had aan het licht gebracht dat zowel verzoeker, diens echtgenote als zijn kinderen reeds geïntegreerd zijn in België.

Zo volgt het bijna zevenjarige zoontje [A.] [...] school in creatieve basisschool DE PIJL te Antwerpen. [A.] is vertrouwd met de omgeving en de Nederlandse taal. Al zijn belangen zijn gevestigd in België en hij heeft geen enkele binding met haar land van oorsprong.

Zoontje [A.] werd nog geen jaar geleden geboren in Antwerpen,[...]. Bulgarije is bijgevolg niet eens zijn 'land van oorsprong' te noemen, laat staan dat het kind bindingen zou hebben met dit land. Ook [A.] wordt grootgebracht met als voertaal het Nederlands.

Verzoeker zelf is reeds sinds 11/9/2012 een voltijds arbeidscontract aangegaan met bouwfirmat B.T.U. BVBA met maatschappelijke zetel te Laaglandlaan 15, 2170 Merksem (stuk 5).

Kortom, verzoekers gezins- en professionele leven situeert zich integraal in België.

Volgens artikel 42ter §1 dient er niet enkel rekening te worden gehouden met de duur van het verblijf, maar tevens met de gezins- en economische situatie en de sociale en culturele integratie in het Rijk.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat dit onderzoek door de Staatssecretaris werd uitgevoerd, maar enkel dat dit overbodig wordt geacht omwille van loutere vaststelling dat de kinderen de Bulgaarse nationaliteit hebben.

Op deze wijze schendt de bestreden beslissing tevens artikel 42ter §1. ”

2.2.2. In zoverre verzoeker betoogt dat verweerder ten onrechte een einde heeft gemaakt aan het verblijfsrecht van zijn kinderen kan de Raad slechts opmerken dat hij een grief ontwikkelt die niet gericht is tegen de in casu bestreden beslissing en dat aangezien hij het verblijfsrecht waarover hij voorheen beschikte ontleende aan zijn echtgenote en niet aan zijn kinderen, zijn kritiek niet dienstig is.

Tevens moet worden benadrukt dat de beslissing waarbij verzoekers verblijf van meer dan drie maanden werd beëindigd niet werd genomen in toepassing van artikel 42ter van de Vreemdelingenwet, doch overeenkomstig de bepalingen van artikel 42quater van dezelfde wet. Aangezien artikel 42ter, dat betrekking heeft op familieleden van een burger van de Europese Unie die zelf burgers van deze Unie zijn niet werd toegepast en dit artikel, aangezien verzoeker als Turks onderdaan geen burger van de Europese Unie is, ook niet toepasselijk is, kan geen schending van deze wetsbepaling worden vastgesteld.

Verzoeker kan ook bezwaarlijk stellen dat zijn gezinsleven zich volledig situeert in België, daar geen van zijn gezinsleden in het Rijk tot een verblijf van meer dan drie maanden is toegelaten of gemachtigd .

Door nog op te merken dat hij een arbeidscontract ondertekende in België toont hij evenmin aan dat verweerder zijn situatie incorrect heeft beoordeeld of een van de door hem aangevoerde wetsbepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden. Verzoeker wist immers of behoorde te weten dat hij niet op basis van een tewerkstelling tot een verblijf was toegelaten, doch dat hem een verblijfsrecht werd toegekend om zijn vrouw in België te vervoegen en dat wanneer haar verblijfsrecht op korte termijn werd beëindigd dit ook kon leiden tot de beëindiging van zijn verblijfsrecht.

Verzoekers beschouwingen laten niet toe een schending van de artikelen 42ter, § 1 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van het zorgvuldigheidsbeginsel of van het rechtszekerheidsbeginsel vast te stellen.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK